

పరివర్తనము

'శ్రీ మతి కి శాంబి రుక్మిణీ దేవి'

క్రామేశ్వరి కావలానికివచ్చి రెండేళ్లయింది. కాని ఇంతవరకూ ఒక్క గంటయినా మచ్చటగా భర్త మార్తితో గడవలేదంటే అంతా అశ్చర్యపోతారు. ఏవేళన్నాడు ఆ మూడుముళ్ళూ కట్టాడో గాని సావం అనలు కామేశ్వరిని మాస్తేనే మూర్తికి ఎక్కడలేనికోసం. విసుగూ పుట్టుకొస్తాయి బయట నే హితులలో తిరిగినంత నేపూ ఇతనంత జోలిమనిషి యింకెవరైనా వుంటాడా అనిపిస్తుంది. ఎప్పుడూ నవ్వుతో వుంటాడు అందుకనే స్నేహితులందరికీ యితనుకే బహుయష్టం. అదేమీ ఒక్కమో అయింటి గడవలో ఏ శనివుండోగానీ రోజల కాల పెట్టగానే మూర్తి ముఖం ముడుచుకొనిపోయి ఎక్కడలేని చిరాకు, దుసరుసలా పుట్టుకొస్తాయి కారణం గ్రహింపలేక కామేశ్వరి తెల్లబోయేది. కాని సావం ఏం చేస్తుంది. ఇంతికి తన దురదృష్టమని ఏ రోజుకైనా తనకి మంచిరోజులు రాకపోతాయా అని తనకు తనే వోదాల్సికొనేది.

కామేశ్వరి నట్టటం చాలా బీద కుటుంబంలో పుట్టింది. కాని పూర్వజన్మలో ఏదోకాస పుట్టి పుట్టటం వల్ల గొప్ప యింటలోనేపడింది. స్త్రీకి కావలసిన భర్త ప్రేమ తప్ప తనకా యింటలో అప్పీ వున్నాయి కోరిన సగలూ చేరదు. అత్త మామల ఆదరణ ఎన్ని వున్నా కామేశ్వరికి తన భర్తయొక్క విముఖత్వము ముందరి ఇసమ్మీ బూడిదలో పోసిన వన్నీరువలే వుండేవి. ఎందు

కొచ్చిన ఐశ్వర్యము? సంకోషములేని డబ్బు ఎందుకూ?

చేసుకొన్న భర్త ప్రేమతో లాలించే ముష్టి పట్టుకుని తిని చెట్టుక్రంద గడివినా అనంపతుల జీవితము ఎంత అనిదమయంగా వుంటుంది! తనంటే తనభర్త కెందుకీంత అసహ్యము? తను అంత అంది వికారంగా వుంటుందా? కాదే! తన అత్తారే తనని ఎప్పుడూ అంటుందే "మా కామేశ్వరి బంగారుబొమ్మ అమ్మా. మా వాడికి అనుబించే యోగం లేదు కానీ" అని పోని తనకైనా వలెటూరి మొద్దా? అదీకాదు కాస్తోకూస్తో నాలుగు ఇంగ్లీషుముక్కలు స్కూలు సైనల్ దాకా చదువుకొని ఈ రోజుల్లోని పెషన్లన్నీ తెలిసినదే! కారణం అర్థంగాక కామేశ్వరి తహతహలాడేది.

రోజులు వీటన్నిటితో తమకేమీ సంబంధం లేనట్లు గడిచిపోతున్నాయి.

రాత్రి సుమారు లోమ్మిది గంటలు కావస్తోంది ఎదురుగా వున్న "అనంద భవనం" హోటల్ లో "ప్రేమ మయమీ జీవనమూ... .." రికార్డు వేస్తున్నాడు ఎంత అనభవంతో బ్రాసాడో అ సాటను అరిపించింది. కామేశ్వరి మామూలుగా తన నంటయింటి పని అంతా ముగించుకొని ఒక చేత్తో వెండి మరచెంబుతో మంచినీళ్ళూ, మరో చేత్తో తమలసాతుల వశ్యంతో గదిలో కాలి పెట్టింది మూర్తి పగలంతా అలంపింపి వుండటం అప్పుడే నిద్రాదేవికి వకుడై గురక పెట్టున్నాడు. కామేశ్వరి అటూ ఇటూ చాలాసేపు

కప్పుడు చేసింది, కాని మూర్తికదలేదు, విప్పు హతో కిటికీ దగ్గరికి వెళ్ళి నిల్చుంది. ఎదురి టి తన సే హీతుగాలు, "శశీ, మఘాలు నరదాగా దాబామీద వెన్నెట్లో కబుర్లు చెప్పకొంటున్నాడు. అది చూచేటప్పటికి కామేశ్వరి దుఃఖం పొంగి పొర్లి వచ్చింది తనేం పాపంచేసింది, తన భర్త ఇంత నిదారణ చూపటం ఎందుకూ? ఏదీ నిద్రపోయింది ఎప్పుడో....

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. కామేశ్వరి అత్త గారు మామగారు యాత్రలకని బయలుదేరారు. పాపం కామేశ్వరికి అత్త మామలుకూడా వెళ్ళి సోతారనేటప్పటికి నేత్తిమీద పడుగువద్దట్లయింది. పెద్దవాళ్లకూడా ఇంట్లో వుంటేనే తనభర్త అంత మాత్రం, వాళ్లకూడా వెళ్ళిపోతే ఇంక ఆన నెన్ని అసస్తలు పెట్టాడో అనుకున్నట్లుగానే మూర్తి మరి మితిమీరిపోయాడు, ఎప్పుడో కాని అసలు యింటికే వచ్చేవాడుకాదు. కనిపెట్టుకొని వుండి వుండి తిన్నరోజు తినీ తిననరోజు తినకా అల్లాగే గడుపుతుందేని రోజులు,

అప్పటికి మూర్తి యింటికివచ్చి మూడురోజు లయింది. కామేశ్వరి విచారంగా ఈజీ చైరులో వడుక్కొని ఆలోచిస్తోంది. వీది తలుపు తట్టి వచ్చుడైంది మూర్తే వచ్చి వుంటాడని కామేశ్వరి గబగబా తలుపు తీసింది. ఎదురు గుండా ఎవరో ఒక ఆవరిచిత (స్త్రీ) వ్యక్తిని చూచేటప్పటికి తెల్లతోయింది, ఎవరిమె? అనెప్పుడూ చూడలేదే! అయినా ఇల్లు వెతుక్కొని వచ్చిన వారిని అదరించటం యింటి గృహిణి విధి అని ఆలోచించి.

"లోపలికి లంది రంది కామేశ్వరి"

"ఇది లోపలికి వచ్చి కూర్చునుటకు సమయముకాదు. నీ భర్త మూర్తి చాలా ప్రమాద స్థితిలో వున్నాడు. నేనూ అతనూ స్నేహితులము, నాపేరు "దమయంతి" మేదిద్దరమూ "నేను

జీవనము" అనే ఏకగ్రులో యాళ్లుచేస్తున్నాము. ఇవాళ మాటింగువుండవంవల్లు మేదిద్దరమూ కారులో స్టూడియోకి వెళ్తున్నాము. ప్రమాద వశాన్న మా కారు దారిలో పెద్ద ముఠ్ఠిచెట్టుకి తగిలి తలొండలైంది, నాకేం పరివారేడుగావి మూర్తికి బలమైన గాయాలు తగిలాయి. ప్రస్తుతము 'జనరల్ హాస్పిటల్ లో'లో వున్నాడు. నాతో గూడా వస్తే మీకు అతన్ని చూపించి నేను అవసరముగా స్టూడియోకి వెళ్లాలి" అని ఆవచ్చిన వ్యక్తి గ్రుక్క త్రిప్పుకోకుండా చెప్పే పేటప్పటికి కామేశ్వరి నిలువునా క్రుంగిపోయింది. అయినా అదైర్యవడటానికి సమయమిదికాదని ఒక్క నిమిషంలో ఎంట గదిలోకి పరుగెత్తి తన యిష్టదైవమైన లక్ష్మీ విగ్రహానికి నమస్కరించి ఆమెతోగూడా బయలుదేరింది. ఇద్దరూ "జనరల్ హాస్పిటల్"దేరారు అక్కడ సెన్సల్ వార్డులో మూల్గతో మూర్తి మంచముపై పడు క్కొని ఉన్నాడు నర్సులూ డాక్టర్లూ గాయాలకు కట్టు కట్టన్నారు. కామేశ్వరికి కళ్ళకు నీళ్ళు గిరున తిరిగాయి. ఆవచ్చిన వ్యక్తి తన ద్యూటీ బాపొయినట్లు వరచరా నడిచి వెళ్ళిపోయింది. కామేశ్వరి పెద్ద డాక్టర్ల కాళ్ళమీదపడి తన కథంతా చెప్పుకుని తన భర్తని బ్రతికించి పతివిక్ష పెట్టమని బ్రతిమాలింది. డాక్టరు మూర్తికి వచ్చిన భయమేమిలేదనీ, అతడు పూర్తిగా ఆరోగ్యవంతుడు కావటానికి కనీసం మూడునెలలు వస్తాందనీ చెప్పాడు. ఎప్పటికైతా భర్త బ్రతికి బైటపడితే అంతే చాలునని తన శక్తివంచన లేకుండా సేవ చేయటం మొదలు పెట్టింది. అంత మంచులోవుండికూడా మూర్తి "దమయంతి, దమయంతి" అని కలువరించేవాడు కామేశ్వరికి యిన్నాళ్ళకీ తనభర్త తనని ఏవ గించుకొన్న కారణం తెలిసింది. కట్టుకున్న భార్య కండ్లకు గంతలుకట్టి ఈవిధంగా సినిమాలో చేరి ప్రి లోయడై చెడిపోయాడని గ్రహించింది,

కామేశ్వరి ఆదృష్టమునల్ప త్వరలోనే ఆరోగ్యవంతుడైనాడు. అమె ఆనందానికి అంతులేదు. ఆ రోజు పెద్ద డక్టరు వచ్చి మూర్తిని దీన్చార్జి చేసాడు. మూర్తి కామేశ్వరి తనకు చేసిన పేవకి మిక్కిలి సంతోషించాడు. పరకాంతలు కులకాంతలకు సాటిరాని తెలుసుకొన్నాడు ఈ మూడు నెలలు తను మంచములో వున్నప్పుడు తను ప్రాణసమానంగా ప్రేమించిన దమయంతి ఒక్కసారైన వచ్చి చూడలేదు వైగా తను చూడాలని వుండని కబురుదేస్తే రావటానికి వీలు లేదని తను "రావు" అనే యింకో సటునితో యాట్టుచేస్తున్నానని కబురుచేసింది. తను ఆమె కొఱుక ఎంత దబ్బు వ్యవసరచాడు. కోరిన నగలు చేయించాడు. సీతాకోక చిలుకలాగా రకరకాల చీరెలుకొనిపెట్టాడు. ఆందరినీ కన్నతల్లిదండ్రులనూ, తననే దైవసమానముగా చూచుకొని ప్రేమించు అమాయకురాలైన భార్యనుకూడా వదలుకున్నానుగదా' దానికి ఆమె చూపించవలసిన ప్రేమయిదేనా? మూర్తి కామేశ్వరితోగూడా 'అనునతి' నుంచి యింటికి వచ్చేకాదు.

అయినా మూర్తికి యింకా కొంచెము పూర్వం మోహం వదిలేదు. ఎల్లాగైన ఒక్కసారి దమయంతిని చూడాలని మనసు పీకుతుంది. కామేశ్వరికి తెలిస్తే ఏమనుకుంటుందో!

ఒకరోజు రాత్రి సుమారు 12 గం|| సమయం వుంటుంది, కామేశ్వరి ఆనందంతో ఆమాయకంగా నిద్రపోతోంది మూర్తి మెల్లిగా చప్పుడు గాకుండా లేచాడు. దమయంతి యింటివైపు నడిచాడు, మెల్లగా పేదమెట్టెక్కాడు. ప్లాలైటు

పర్వం.టి చంద్రుడి లాగా వెలుగుతోంది లోపల ఒకటే నవ్వులు వినిపించాయి, మెల్లగా కిటికీ దగ్గరికి వెళ్ళి తొంగి చూశాడు తనకళ్లు తను నమ్మ లేకపోయాడు. మరోమాటు చూశాడు, నిజమే తనతో ఎంతో ప్రేమగా నటించిన దమయంతి రావులో కేరింతాలు కొద్దోంది మూర్తికి కళ్లు తెరువుడు పడ్డాయి, సిగ్గుతో తలవంచేసు కున్నాడు, తన పూర్వ జీవితముద విరక్తి కలిగింది. ఇంటి వైపు నడిచాడు. మెల్లగా తలుపు గదియపెట్టి ఏమీ ఎరగనట్లు పడుక్కొని నిద్రపోయాడు

మర్నాటినుంచి మూర్తిలో విపరీతమైన మార్పు వచ్చింది యెప్పుడూ" కామేశ్వరి, కామేశ్వరి ఆ మాట తిరుగుతూ వచ్చాడు. ఈ విచిత్రమైన మార్పుకు కామేశ్వరి ఆశ్చర్యపోయింది. ఇప్పుడు మూర్తికి కామేశ్వరితోదీదే లోకం వారి అన్యోన్యనురాగం చెప్పటానికి అలవికాదు. లోకానికి అదర్భదంపతులైనారు.

వారి ప్రేమ ఫలితంగా "అనందసాగర్" అనే కొడుకు పుట్టాడు.

ఆ రోజు ప్రభాత్ టాకీసులో "గృహలక్ష్మి" పిక్చర్ వుందని తెలిసి మూర్తి భార్యా పుత్రులతో టాకీలో "మాటిని"కి బయలుదేరాడు. దారిలో 'దమయంతి' సేద కనుపించింది, కామేశ్వరి పూరుకోకుండా" అదిగో నుండి మీ ప్రియురాలి ప్రేమ భవనము" అంది. 'భి' అని మూర్తి ముఖం మరోవైపు త్రిప్పేకాదు.

కామేశ్వరి యిన్నాళ్ళకి కనబిర్తతో కలిగిన మార్పుకి లోలోపల పొంగిపోయింది....

